

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XII. Quomodo Valens in haeresin delapsus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. ιβ.

Τίνα τρόποι ο βασις εξήλθεν εις τωλ αιρεσιν.

ΕΓΩ η της ιστορίας τα λοιπα διηήσομαι, και της καιαριδου, η τας πολλας κη εδ εκκλησιων πεικουμιας εκινησε, την δερχην επδειξω. Ο γδ βασις την βασιλειαν παραλαβων, τοις δυναστικοις τα πρωτα δόγμασιν εκουσε. τω η γοτθων τον ισρον διαβαλων η την θρακην ληζομενων, στρατιαν συναθροισας, στραδουσα και αυτων εελαδουσα. εδοξεν εν αυτω, μη γυμνον της θειας πατραξιας χαριδου, αλλα τη τε παναγισ βαπτισματι πανοπλια φραξάμενον. η τετο μην, διγε εδοξε η μαλαθφωδ. το η μη τετο, πολλην την ψυχης μαλακίαν, και της αληθειας παροδοσιαν δηλοι. το γδ ομοιον πεπονθεν ο ταλιπρω και παθ, αδαμ τα παροπατορι. τοις γδ της ομοζυγε λογοις η εδω και τα τελεχθεις, δεηδραποδιση, η γεγονεν ε δορυαλω, αλλα απαντων γυνακειων ρηματων ιπαηκο. της γαβου δεριανικης δεπατης εκεινη παρτερον θηραμα γρομρη, συνεθηρδουσε και τετον, και σω αυτη πεσειν εις το της βλασφημιας ανεπισε βαραθρον. η γε το η ξεναγων και μυσαγων ο διδδξι. αυθου γδ επ της κωνσταντινουπολεως και ειχε εδω οιακας, εκδιδυων αλλα βαπτιζων το σκαφος.

Κεφ. ιγ.

Οπισ της αριτηδ αλαμποτας των επσκοπων εξηρις.

ΤΟ τε δη παρ αυτον της μυησεως τον καιρον, ορκου δεσμευτον τρισαθλιον, ωσε και τη ε δόγματι δυνασεβεια παραμειναι, και εδω τανανλια φρονεδιασ παντοθεν δελασαι. ετω τω δυναστικην εκεινη διδασκαλιαν και αλιπαν, της ενανθιας μεριδου εηγετο η βραχεη διεληλυθοτος χροου, τα ληπομενα τω δυναστικων επληρωσεν. εξηλασε μην γδ εκ της ανιδοχε τον μεγαν μελεπον εν η ζαμοσατων, τον θεον δισεβιον. λαοδικειαν η, πελαγισ ε θαυμασις ποιμενη εσηρησεν. ος εδεξατο μελ νεου αν τον τε γαμα ζυγον εν αυτη η τη πασαδι, τη παωτη η γαμων ημερα, τω αγνεια επεισε

CAP. XII.

Quomodo Valens in heresim delapsus sit.

EGO vero reliqua nunc historiae prosequar, & initium exponam tempestatis illius, quae tot ac tantas procellas in Ecclesiis excitavit. Valens cum primum Imperii administrationem suscepit, Apostolicae fidei doctrinam sequebatur. Postea vero cum Gothi trajecto Danubio, Thraciam popularentur, collecto exercitu, bellum iis inferre decrevit. Optimum ergo factum visum est illi, ut non Divina gratia nudus, sed sacrosancti Baptismatis armatura munitus, ad certamen procederet. Atque hoc quidem rectum & valde prudens ejus consilium fuit. Quod autem postea gessit, magnam ejus imbecillitatem animi & veritatis proditorem ostendit. Idem enim passus est miser quod olim parens generis humani. Nam & ipse conjugis illectus sermonibus, in servitutem incidit, non quidem in bello captus ab hostibus, sed fallacibus mulieris verbis obnoxius. Nam cum illa Arianæ hæresis laqueis prius fuisset irretita, maritum etiam irretiit, utque in eandem impietatis voraginem secum rueret, effecit. Hujus autem facti dux & mystagogus fuit Eudoxius. Is enim eo tempore Ecclesiae Constantinopolitanae adhuc clavum tenebat, non regens navem, sed potius submergens.

CAP. XIII.

Quomodo Episcopo eximia virtute praeclaro relegaverit.

IS igitur cum Valentem Baptismi sacramento initiaret, jurejurando miserum ad hoc obstrinxit, ut in impietate dogmatis perseveraret, & contraria sentientes omnibus locis expelleret. Ita Valens relicta Apostolica doctrina, adversariorum partibus sese adjunxit. Dehinc interjecto brevi tempore, reliqua quae sub jurisjurando fide promiserat, adimplevit. Nam ex urbe quidem Antiochena magna Meletium, Samofatis vero divinum Eusebium ejecit. Laodicensem autem Ecclesiam egregio pastore orbavit Pelagio. Is dum esset adolescens, matrimonii jugum subierat: sed primo nuptiarum die, in ipso thalamo persuasit sponsae suae, ut castitatem virili